

Ari Terävä

vähenevän
kuun aika

Runoja

tyttärille

Sisällys

PROLOGI

GROQUISIA METSÄSSÄ
runoja

PERFEKTIIVINEN LAPSUUS
runoja

PORTFOLIOMERKINTÖJÄ KADONNEISTA TUOKIOISTA
proosarunosovelluksia

MERENKATSOMUS
runoelmia

VÄHENEVÄN KUUN AIKA
runoja

PROLOGI

kauneuteni intensiteettini ja iloni ovat vanhempia kuin taivaalla vaeltat pilvet ja jalostuin elämäksi alkaen vasta neljä miljardia vuotta sitten kun eliömuodossani historiallisesti hämärän peitossa olevien evoluutioiden kautta kasvoin monipuoliseksi biologisen olemisen tilaksi koostuen jalostuneista sekä perintöainesten sisältämistä soluista ja orgaaneista yhdisteistä täyttäen samalla myös kaikki elämiselle tyypilliset tunnusmerkit kuten itsenäisyys ja ärsykeisiin vastaaminen ja moduulirakenne ja kasvaminen ja mukautuvuus ja aineenvaihdunta ja kyky lisääntyä ja taipumus toiseuteen ja merkitystarinoiden kertomiseen sekä kun varhaiset biomolekyylini oudosta luonnon oikusta olivat muuntuneet bakteereiksi ja alkuperäisessä kontekstissa elämäksi johon kaikki organismit olivat osallistuneet ja sitten gibbonin sanoin on ajoitus kaikki kaikessa kukalle joka levittää terälehtiään aamunkoitteessa tai hanhille jotka lentävät etelään syksyllä tai heinäsirkoille jotka yhdistyvät parviksi seitsemäntoista vuoden välein ja mullan homesienille jotka itiöivät päivittäin niin myös kehoni biologiset kellot oppivat rekisteröimään sekunnit ja minuutit ja päivät ja kuukaudet ja vuodet ja vieläpä tenniksen lineaarisen ajan murto-osien liikkeitä ja vaihtuvien aikavyöhykkeiden aiheuttamat dislokaatiot ja kevättalven mukana tulevat melankoliakohtaukset.

GROQUISIA METSÄSSÄ

hiekkaiset tiet täällä päättyvät
aina kartanoiden pihamaille
ja lohkomaille ojan kautta
voi oikaista polulle takaisin
metsän piilossa on hovi
eikä yhtäkään puuta
omista kukaan ja minä olen
asettunut niiden katveeseen
pikapiirroksia tekemään

sateen jäljessä
voi nähdä taitavasti
tikatut sammalet
ja koivun oksista
kultaiset kiharat
valossa sirisevää
antiikkista pitsiä